

[Jørgen Junior.]

Så er der problemet med drikkeri på arbejdspladsen. Det anser jeg ikke for at være noget særlig stort problem, men naturligvis findes det, og jeg mener, at det findes nærmest på basis af slap virksomhedsledelse. Der er jeg endnu en gang enig med indenrigsministeren i, at det er et problem, som de implicerede parter må løse. Det er ikke en samfundsopgave at kontrollere, om en arbejdsgiver og en arbejdstager evner at producere fornuftigt og rigtigt.

Så kommer der endelig denne evigt opdukende skrøne om, at den dårlige opvækst og de socialt ringe livsvilkår skaber alkoholproblemer. Det er ting, som naturligvis var rigtige på et tidspunkt tidligere i historien, men som ikke kan siges at være generelt rigtige i dagens rige Danmark. Det er i hvert fald ikke et problem – det vil jeg sige helt klart fra fremskridtspartiets side – som vi mener skal løses ved at ansætte 87 alkoholkonsulenter på 29 alkoholforebyggelsesklinikker, eller hvilke tanker man kunne finde på at få. Jeg vil sige klart fra over for en opbakning af en sådan tåbelig, skal vi kalde den omsorgsassistentfagforeningsbestemt tankegang. Det kan ikke være den rigtige vej frem.

Derfor må min konklusion på fremskridtspartiets vegne i dagens alkoholdebat i dette lille skatteplagede fædreland, der har så mange andre store problemer at skulle løse, blive følgende 5 punkter:

1) Meget vigtigt: vi skal ikke overdramatisere.

2) Danmark må arbejde på i højere grad at øge den personlige ansvarsfølelse. Det er nemlig nøglen.

3) Vi skal sige nej til forbud.

4) Vi skal sige nej til en usolidarisk – også på europæisk plan – og i øvrigt glædesnedbrydende form for afgiftsforhøjelser.

5) Vi skal sige nej til opsøgende arbejde, men vi skal sige ja til oplysende arbejde.

Og så skal vi fremfor alt forstå, at det er den almindelige velstandsstigning, der har skabt et merforbrug, der for langt den overvejende dels vedkommende ikke er et misbrug. Derfor skal vi sige ja til frihed også på dette område, samtidig med at vi naturligvis er positive og skal støtte afholdsbevægelser og al velmenende oplysning om de farer, som livet indebærer også på dette felt.

Når man så i øvrigt færdes herinde og prø-

ver at vurdere, hvorledes vi er i stand til at komme med nogle formidable initiativer til løsning af alkoholproblemet, hvad jeg altså ikke mener vi er, ja, så kunne man meget passende, især hvis det havde været et par timer senere, sige velbekomme og god fornøjelse med den veltempererede rødvin, som størstedelen af dette tings medlemmer også vil glæde sig over her i aften. Med andre ord: lad os prøve at holde os nede på jorden!

Mette Madsen (V):

Jeg havde egentlig tænkt, at jeg på grund af tidnød ville have strøget indledningen, men efter at have hørt fru Inge Fischer Møllers indlæg føler jeg det nu alligevel nødvendigt at begynde med nogle fastslåede kendsgerninger.

Alkoholmisbruget i Danmark er i dag større end nogen sinde. I så godt som alle kredse drikkes der stigende mængder af såvel øl som vin og spiritus. Mest foruroligende er det, at navnlig børn og unge nu også er med til at sætte forbruget i vejret. Misbrug af alkohol er et af vore store sociale problemer. Det er den væsentligste årsag til de fleste skilsmisser. Næsten hvert andet trafikoffer er påvirket af spiritus. Over en fjerdedel af indlæggelserne på psykiatriske afdelinger skyldes alkoholisme. Man skønner, der må være mellem 100.000 og 200.000 alkoholikere i Danmark i dag, og debutalderen for at anlægge sig et fast drikke-mønster er stadig faldende. Man ser varige skadevirkninger som leverskrumpning og hjerneskade hos personer under 30 år, tilstande, som normalt kræver 15 års solidt drikkeri.

Amtskommunerne skal nu overtage rådgivnings- og behandlingsopgaverne vedrørende misbrug af alkohol, men det er tydeligvis en meget svær opgave for amtskommunerne at finde ud af, hvordan dette arbejde skal gribes an og organiseres, så det får den bedst mulige effekt.

Af rapporten og redegørelsen fremgår det, at Amtsrådsforeningen i august 1976 har sendt amtskommunerne 5 spørgsmål til besvarelse om dette emnekompleks. Af de svar, der indløb før konferencen i december, fremgår det, at amtskommunerne ingenlunde har tænkt den, hvad opbygningen af arbejdet angår, men i store træk er enige om målsætningen. Spørgsmålene drejede sig om oplysning, forebyggelse, behandling, forskning og koordinering. Der var i besvarelserne peget på forskellige mulig-